

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Onyphrii Eremitae, Ex ea, quæ est à Paphnutio Anachoreta
conscripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

lijs, diuinis precationibus, corporis afflictionibus, & manuum operibus, sine vlla omninò hominum obrectatione, aut virginù ipsarum querela, traducta.

Valde granda
uus deccedit.

Quin etiam in eo officio, iam effectis corporis viribus, vt qui annos circiter centum sexdecim ageret expirauit, cum annus salutis ageretur 1267. tertio Idus Iunias; Cæterum cum & viuens & mortuus, aliquot miraculis editis, hominum in se oculos conuertisset, Albertus Episcopus Taruisinus homo grauilissimus, faciendum sibi putauit, vt vitam eius certis adhibitis de morte Ecclesie testibus, exploraret; atque constanti eorù testimonio cognitum est superiorem omnem longissimæ illius vitæ consuetudinem, mortificatissimæ obitæ & multis signis illustratæ, facillimè respondisse.

C. Baron in:
not. martyr
Romani.

VITA S. ONVPHRII FREMITAE, EX
ea, qua est à Paphnutio Anachoreta conscripta.

12. Iunij

Quodam die incredibili desiderio interiorum solitudinem penetrandi accensus, inueni in quadam spelunca impressum hominis vestigium; quo viso, magnam in spem adductus sum, aliquem ibi sanctitate admirabilem latitare. Cumq; integro ibi die hominis egressu vel aduentum præstolarer, ecce à longe inter bubalorum gregem, vidi quendam veste nudum, pilis autem toto corpore testum. Qui vt primum me conspexit, ratus spiritum esse, conficit; ego verò eam opinionem illi adimens, vt me ad cellulam suam perduceret enixè rogauit.

Eremita in:
ter bubalos
domine filio
motheus.

Fecit hoc perquam libenter, & me instante totius vitæ suæ seriè, in vasta illa eremo transacta narra-

narravit. Quam ad aliorum utilitatem & profectum abs re non erit explicare; is itaq; non sine lachrymis & crebro singultu, dæmonis fraudem in quam miserè impulsus fuerat pandebat. Cum enim ex Thebaidis cœnobio maioris perfectionis studio in eam solitudinem concessisset, quædam religiosæ vitæ scœmina, paulò post eò venit cuius ille miser amore inflammatus turpi se libidini contaminavit: & menses admodum sex in eo scelere permansit. Postea verò singulari Dei beneficio, è tantis mentis tenebris ereptus, commissum facinus agnoscere, acerbissimeque lamentari cœpit: ac protinùs ab impurè se mulieris conspectu subducens, in vastam illam solitudinem, & horridam sanè speluncam confugit. Ibi verò cū rerum omnium indigus degeret, nihilque præter vnam palmam quæ tenuem ei victum suppeditabat, inueniret, cœpit acerbissimis iecoris doloribus conficari: prorsus ut iam iam mortis aculeo se configendum putaret. Cumque abiecta spe vitæ prostratus iaceret, subito vir quidam insigni ornatu decorus afficit; qui manus suæ contactu languorem depulit, & integras planè corporis vires restituit, dicens: Ecce iam sanitati restitutus es, vide ne deinceps aliqua te peccati contagione macules; sed quod reliquum est vitæ, id strenuè in Dei seruitio expendas. Hæc mihi Timotheus (hoc namque viro illi sanctissimo nomen erat) cū narraret, ego quasi facibus quibusdam accensus, eandem cū illo societatem vitæ expetij; sed illo dehortante, ac dicente maiores dæmonum insultus esse, quam à me superari ut possint, mœstus ac quietusque munitus benedictione eandem solitudinem latius peragrarè cœpi.

Cum.

Diuinitus
iēcū eius
curatus.

Onuphrij
forma ter-
ribilis, pro-
pter vitæ a-
speritatem.

Cumque septemdecim dierum iter, in magnis angustijs & frequenti mortis periculo confissem, vidi procul virum venientem, aspectu valdè terribilem, hirsutum pilis, eisq; toto corpore instar feræ tectum. Erat veste nudatus, lumbos herbarum folia velabant. Aspectus eius tantum mihi terrorem incusserat, vt homicidam eum existimarem; quare concito gradu montis cacumen conscendi, illo interim subsequente, & clamante, vt eius me conspectui sisterem, & sermones cõferrem. Parui tandem, ac cognita protinus viri sanctitate, humi ad eius pedes me abieci, enixè contendens, vt vitæ suæ rationem ac seriem panderet. Confedimus pariter ac primum debitis Deo laudibus persolutis, sic exorsus est: Sexagesimus iam annus agitur, ex quo in hac vasta eremo, me Deo consecraui, quo tempore hominem omninò nullum, te solo excepto, conspexi. Cùm enim antea in cænobio in vrbe Hermopoli Thebarum degerem, & multa de admiranda sanctitate Elię & Præcursoris Christi, eorumque vita planè cælesti, quam in eremo Angelicæ puritati conformem duxerant, auditione perciperem, idem institutum vehementer æmulari cœpi: ac tandem Christi gratia adiutus, è cænobio in hanc solitudinem Angelo duce commigraui. Hæc ego cùm audirem, gaudis plurimum rogavi, vt si quos confictus cū aduersario subsisteret, enarraret. Tum ille ingemiscens: Mi pater, inquit, labores quos primo ingressu sustinui, nullis verbis explicari possunt. Sed cùm maxima eorum mole oppressus, diuino auxilio me planè destitutum putarem, tùm plerunque splendor diuinæ bonitatis in horrendis tenebris emicabat, qui pulsa desperationis caligine, incredibili-

Sexaginta
annis nullū
vidit homi-
nem.

lem ani-
tem ex-
quo lan-
Domini
ditabat:
consola-
rem E
ta Dei
in vasta
propugn-
quiesco.

Hæc a-
verba vi-
phnuti P-
Domino
randæ re-
simè corp-
lorum co-
tu eum p-

IN SIG-
lina
sten.

IN vrb-
batur:
ipsis
fuerant,
alligatus
sanè Chr-
enim Vo-
septimo
nem acce-
ratoris o-
obsequio
rannide,

lem animo tranquillitatem inferebat. Cùm autem extrema inedia exhaustus, nihil haberem quo languentem naturam roborarem, Angelus Domini quotidianum mihi alimentum suppedibat: prorsus vt tanta Dei bonitate mirificè consolatus, nullas deinde afflictiones formidarem. Exultabam itaque die nocteque, in tanta Dei erga nos clementiæ consideratione, & in vasta hac solitudine, tanquam munitissimo propugnaculo, securus ac lætus dormio & requiesco.

Angelus ei
cibum sup-
pedibat.

Hæc aliaque suauissima sanè consolationis verba vir sanctus cùm dixisset: Ecce, inquit, Paphnuti Pater, hodie è corporis huius ergastulo à Domino vocor: ac statim insitæ pietatis, & admirandæ religionis documenta præbens, placidissimè corporeis vinculis solutus, in cælum Angelorum comitatus obsequio, qui suauissimo cantu eum prosequabantur, immigrauit.

Felicissimo
obitus S. O-
auphrij.

IN SIGNE MARTYRIVM S. AQVILINÆ Virginis. ex ea qua est apud Metaphrasten.

C. Bar. rom.
2. Annal.

In vrbe Palestinæ regionis, quæ Biblos dicebatur, inter alios insigni pietate viros, qui ab ipsis Apostolis Christi cognitione imbuti fuerant, Entelmus sacro matrimonij vinculo alligatus, Aquilinam genuit, puellam egregijs sanè Christianæ virtutis trophæis inclytam. Cùm enim Volusianus, Diocletiani Imperatoris anno septimo *, prouinciæ Palestinæ administrationem accepisset, homo nefarius, vt terreni Imperatoris oculis placeret, eiusque animum grato obsequio sibi deuinciret, inaudita quadam tyrannide, omnes pietatis cultores persecutus est.

13. Iunij.

Aquilinæ
patria & pa-
rentes.

* qui fuit
domini 290.
Volusianus
crudelis Pa-
lestinæ Per-
secutus.

Cum